

dinaviske Lande og Fastlandet, og der kan ofres Millioner paa andre Router, de kunne dog aldrig komme til at beherske Elementerne. Naar disse ikke tillade Overfart, men stoppe den ved Storm og Is, saa kan man give saa mange Millioner, man vil, det kan dog ikke hjælpe noget. Derfor forekommer det mig, at man der, hvor det naturlige Overgangsled er, ogsaa bør anvende sine Midler. Jeg vil meget anmode den ærede Minister for offentlige Arbejder om at tage under nærmere Overvejelse, hvad der kan gøres for at afhjælpe de paaklagede Mangler, der ere, og som tydeligt fremgaa af Grosserer-societetets Henvendelse.

Der er kun et Spørgsmaal til i Anledning af Finansloven, som jeg vil tillade mig at berøre.

Under Finansministeriet er der opført et meget betydeligt Beløb til Gendarmerietovre ved Grænsen, over 190,000 Kr. Samtidig er der paa Overslaget opført til Kystpoliti ca. 5,000 Kr. Det første er der slet ikke Tale om at ophæve, om Ophævelse af det andet have vi forleden Dag faaet et Forslag. Dette Forslag er jo gaaet i Udvalg. Jeg skal derfor ikke komme nærmere ind paa det. Det kan ogsaa være meget rigtigt at ophæve dette gamle Kystpoliti, men jeg vil meget indtrængende anbefale, at det maa blive taget under nærmere Overvejelse, om det kan lade sig gøre at lade den nære Grænse ved Helsingør til et fremmed Land, hvor man paa faa Øjeblikke kan ro eller sejle over fra det ene Land til det andet, denne Toldgrænse, denne Skillelinie være saa godt som ganske ubevogtet. Det er dog givet, det vide vi, at en stor Mængde Forbrydere mellem Aar og Dag blive anholdte paa den Route, og hvis vi ophæve den Vagt, der nu har været, vil det medføre, at der sikkert vil blive en almindelig Frekvens af Forbrydere, der alle gaa den Vej, den nærmeste Vej til Udlandet. Jeg tillader mig derfor ogsaa at henstille det Spørgsmaal til det ærede Tings Overvejelse, om det ikke vil være nødvendigt at stille noget i Stedet for det eventuelt ophævede Kystpoliti.

Hage: Der er en Sag, der i disse Dage har sat Sindene i stærk Bevægelse, og det er i Anledning af denne, at jeg ønsker at rette en Forespørgsel til den højtærede Forsvarsminister. Paa et Møde i Ribe blev der udtalt af en Folketingsmand, Brorsen, at der i Krigsministeriet laa en Skrivelse fra Generalstaben, hvorefter Mobiliseringen kunde sikres ved

Hjælp af de af J. C. Christensen foreslaaede 2 Fløjforter. En tilstedeværende Rigsdagsmand, Dr. Møller, ytrede Tvivl om, at dette kunde være rigtigt. Men vedkommende Folketingsmand erklærede derefter, at han havde J. C. Christensens Ord for, at der laa en saadan Skrivelse i Krigsministeriet, og ved et Blads Henvendelse til J. C. Christensen har han svaret: Ja, det forholder sig fuldstændig rigtigt. Det vil sige, det er egentlig ikke nogen Skrivelse, men en Erklæring fra Generalstaben, og mine Udtalelser herom have ikke været specielt henvendte til Hr. Brorsen — *men i Realiteten erkender jeg fuldt ud Rigtigheden af, hvad der staar refereret.* Den omhandlede Erklæring er sendt Krigsministeriet i Fjor Sommer og gaar ud paa, som der staar i Referatet, „at de to af mig foreslaaede Fløjforter ere tilstrækkelige til at sikre Mobiliseringen“.

Derefter er der i Gaar fra Generalstaben udgaaet følgende Erklæring: „Ifølge Avisreferater har Folketingsmand Brorsen paa et i Ribe den 14. ds. afholdt Møde udtalt, at der i Krigsministeriet laa en Skrivelse fra Generalstaben, hvorefter Mobiliseringen skulde kunne sikres ved Hjælp af de af J. C. Christensen foreslaaede 2 Fløjforter.“

I den Anledning skal Generalstaben efter indhentet Bemyndigelse fra Krigsministeriet erklære, at *Folketingsmandens oven citerede Udtalelse giver en ganske fejlagtig Fremstilling af de i nævnte Skrivelse fremsatte Udtalelser og Meninger.* Generalstaben vil ikke kunne komme nærmere ind paa selve Skrivelsens Indhold, da den derved vilde gøre sig skyldig i et lignende Misbrug af en fortrolig Skrivelse, som maa være sket fra anden Side“.

Denne Erklæring er i og for sig tydelig og klar, men dels er den ganske naturligt holdt i en vis Almindelighed, og dels vil en Udtalelse fra den højtærede Forsvarsminister her i dette Ting have en betydelig større Interesse. Forsvarslovene ere nu forelagte for Rigsdagen og ville om kort Tid blive bragte ud til Vælgerne, som da skulle tage Stilling til dem. Jeg anser det derfor for at være af den allerstørste Betydning, at Vælgerne sættes i Stand til at bedømme Forslagene rigtigt og retfærdigt og ikke under vrang og urigtige Forestillinger skulle afgive deres Stemme. Vi staa her lige overfor et Punkt af meget stor Interesse med Hensyn til en god og forsvarlig Løsning af vor Forsvarssag. Det forekommer mig derfor, at baade Medlemmerne her paa Rigsdagen og hele Befolk-